

נשיכת שפה אחרי הרדמה מקומית

זריקת הרדמה לטיפול שיניים (קישור ל"הרדמה מקומית) מרדימה את השיניים והחניכיים סביבן אבל לא רק אותן. גם השפה והלחי, ולפעמים גם הלשון נרדמות. זה קורה כיוון שחומר ההרדמה, שמוזרק אל העצב של השיניים, מתפזר ומגיע גם אל העצבים של השפה הלחי והלשון. תחושת ההרדמה נמשכת כשעתיים ואפילו יותר וחולפת הרבה אחרי שטיפול השיניים עצמו הסתיים. באותו הזמן קיימת סכנה שהמטופל ינשוך לעצמו, את הלשון או השפתיים בלי להרגיש בכך, ולפצע שיווצר ייקח הרבה זמן להתרפא. זאת אחת הסיבות בגללן מבקש רופא השיניים להימנע מאכילה במשך שעתיים אחרי הטיפול.

לילדים, התחושה של ההרדמה בשפה ובלשון, בעיקר לאחר הפעם הראשונה שהם חווים אותה, היא התחושה מוזרה מאד ואפילו מפחידה. יש להם תחושה כאילו משהו זר נדבק להם ללחי או לשפה והם מנסים לסלק את "הדבר הזה" בגירוד או בנשיכה של השפה או הלשון עד זוב דם (ראו תמונות). כאשר אין לילד שפה רדומה, הוא מרגיש בכל אחת מהשפתיים את השפה הנגדית. התחושה של משהו זר נגרמת בגלל שינוי בתחושה כאשר השפה הרדומה אינה יכולה להרגיש את השפה הנגדית.



מניעת הנשיכה

מסיבות מובנות חשוב למנוע מהילדים לנשוך או לגרד את עצמם. חשוב להסביר לילד (ברמת ההבנה שלו על פי הגיל) את מה שהוא מרגיש ולהזהיר אותו מפני נשיכה או גירוד. אפשר להראות לילד במראה שהוא נראה רגיל ושלא מודבק לו שום דבר על הלחי ורק הוא מרגיש את התחושה המוזרה שצפויה לחלוף.

אפשר לתת לילד להחזיק בין השפתיים גליל צמר גפן מאלה שבהם רופא השיניים נוהג להשתמש בטיפולים שונים. הפרדת השפתיים.

ניתן להקל על הילדים את התחושה המוזרה על ידי הנחת שקית עם קוביות קרח (או קרח מרוסק) על הלחי הרדומה או מתן שלגון (ארטיק קרח) או שמגע שלו עם השפה מטשטש את תחושת האלחוש.